

โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
THE CAUSAL MODEL OF ADMINISTRATIVE FACTORS INFLUENCING EDUCATIONAL
EFFECTIVENESS OF OPPORTUNITY EXPANSION SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF
BASIC EDUCATION COMMISSION

จิราภรณ์ แพนกุล¹ อรพรรณ ตูจินดา² ดวงใจ ชนะสิทธิ์³
Jiragan Paenkul¹ Oraphan Toujinda² Duangjai Chanasid³
^{1,2,3}มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, ประเทศไทย
^{1,2,3}Nakhon Pathom Rajabhat University, Thailand
email: Jiragan014@gmail.com

Received: January 10, 2024 Reviewed: February 27, 2024 Revised: April 11, 2024 Accepted: April 17, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับของการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา 2) ศึกษาปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และ 3) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงทฤษฎีและข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบผสานวิธี การดำเนินการวิจัยมี 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 2 วิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 500 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เส้นทาง ระยะที่ 3 ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล เชิงทฤษฎีและข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้อง คือ แบบตรวจสอบยืนยันโมเดลเชิงสาเหตุ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับของการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การบริหารงานบุคคล ภาวะผู้นำ การบริหารหลักสูตร การจัดบรรยากาศองค์การ นวัตกรรม การศึกษา และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ตามลำดับ

2. ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยเรียงลำดับค่าอิทธิพลจากมากไปน้อย ประกอบด้วย นวัตกรรมการศึกษา การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารหลักสูตร การบริหารงานบุคคล การจัดบรรยากาศองค์การ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาค่า CMIN/df เท่ากับ 1.341 ค่า p-value เท่ากับ 0.210 ค่า GFI เท่ากับ 0.995 ค่า AGFI เท่ากับ 0.973 ค่า CFI เท่ากับ 1.000 ค่า NFI เท่ากับ 0.998 ค่า IFI เท่ากับ 1.000 ค่า RFI เท่ากับ 0.992 ค่า RMR เท่ากับ 0.001 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.024

เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ประกอบด้วย การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารบุคคล การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ภาวะผู้นำ การบริหารหลักสูตร การบริหารแบบมีส่วนร่วม และนวัตกรรมการศึกษา ตามลำดับ

3. ผลการตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โมเดลมีความถูกต้อง เหมาะสม เป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

คำสำคัญ : โมเดลเชิงสาเหตุ ปัจจัยที่มีอิทธิพล การบริหารสถานศึกษา ประสิทธิภาพ

Abstract

This research aimed to: 1) study the level of educational institution administration in educational opportunity expansion schools; 2) study the factors of educational institution administration influencing the effectiveness of educational opportunity expansion schools; and 3) validate the consistency of the theoretical model with the empirical data that influenced the effectiveness of educational opportunity expansion schools. This research applied mixed methods and was divided into 3 phases. Phase 1 was the documentary study and interview of 3 experts selected by purposive selection according to set criteria. The research instrument was a semi-structured interview form. The data were analyzed by content analysis. Phase 2 was the analysis of the causal model of school administration factors that influenced the effectiveness of educational opportunity expansion schools. The research sample was educational institution administrators and teachers acting as department heads of educational opportunity expansion schools under

the Office of the Basic Education Commission, totaling 500 respondents, derived by multi-stage sampling. The research instrument was a questionnaire constructed by the researcher. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and path analysis. Phase 3 was the consistency validation of the theoretical model with the empirical data that influenced the effectiveness of educational opportunity expansion schools. The data were collected through 5 experts selected by purposive selection according to the set criteria. The instrument for consistency validation was a causal model validation and confirmation form. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, and content analysis.

The research results were as follows:

1. Overall and in specific aspects, the level of educational institution administration in educational opportunity expansion schools was at the highest level. The aspects included efficient budget and resource management, participative management, personnel administration, leadership, curriculum administration, organizational climate, educational innovation, and the use of educational information technology, respectively.

2. The factors of educational institution administration influencing the effectiveness of educational opportunity expansion schools, ranking from the highest to the lowest influence, were educational innovation, efficient budget and resource management, curriculum administration, personnel administration, organizational climate, and use of educational information technology. The model was fit to the empirical data with $CMIN/df = 1.341$, $p\text{-value} = 0.210$, $GFI = 0.995$, $AGFI = 0.973$, $CFI = 1.000$, $NFI = 0.998$, $IFI = 1.000$, $RFI = 0.992$, $RMR = 0.001$, and $RMSEA = 0.024$.

When considering the total influence in descending order, the aspects included efficient budget and resource management, personnel administration, use of educational information technology, leadership, curriculum administration, participative management, and educational innovation, respectively.

3. The validation of the causal model of educational institution administration factors influencing the effectiveness of educational opportunity expansion schools by the experts showed that the developed model was accurate, appropriate, feasible, and usable.

Keywords: causal model, influencing factor, educational institution administration, effectiveness

บทนำ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างก้าวกระโดด ทำให้โลกของเรามีข้อมูลข่าวสาร ในปริมาณมหาศาลในทุกวินาที ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่เรียกว่า สถานการณ์พลิกผัน (Disruptive situations) ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้และวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์อย่างมีนัยสำคัญ เกิดเป็นความท้าทายที่จะต้องรับมือด้วยการพัฒนาคนไทยให้มีศักยภาพ มีทักษะ มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะให้พร้อมรองรับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล เมื่อย้อนหันกลับมาพิจารณาต้นทุนที่ประเทศไทยมีกับ พบว่า การจัดการศึกษาของประเทศดำเนินการภายใต้ข้อจำกัด (นิพิตดาวส์ นิ, 2563, น. 111-125) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) ด้านการส่งเสริมรูปแบบการจัดการศึกษา โดยการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตระหนักถึงนโยบายด้านการศึกษา กำหนดนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ด้านความปลอดภัย ด้านโอกาส ด้านคุณภาพ และด้านประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการบริหารและการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565, น. 2-8) การบริหารและการจัดการศึกษา เป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสม มีภาวะผู้นำ เริ่มจากการวางแผนการดำเนินการ การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนา เกิดการทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกลและนำวิสัยทัศน์มาสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นผลสำเร็จ (ยุทธชาติ นาหอม, 2564, น. 1208) มีการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้มีระบบสารสนเทศที่ทันสมัยในการวางแผนบริหารงาน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการ เชื่อมโยงข้อมูลด้วยเทคโนโลยี (สมหมาย เทียนสมใจ, 2559, น. 293-295) การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้สถานศึกษาจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564, น. 28 - 29) ทำให้สถานศึกษามีประสิทธิผลซึ่งเป็นตัวชี้วัดผลสำเร็จของสถานศึกษาที่สามารถดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องใช้ความสามารถเทคนิควิธีการและขั้นตอน ในการบริหารงานและดึงศักยภาพของบุคลากรออกมาเพื่อปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555, น. 9) โดยการจัดการศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่า ปัญหาด้านสถานศึกษาได้รับงบประมาณให้เพียงพอทำให้ขาดแคลนครุภัณฑ์ที่ทันสมัยครูไม่นำเทคนิควิธีการสอนและภูมิปัญญามาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักคิด ครูและบุคลากรทางการศึกษามีผลงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม

ทางการศึกษาน้อย รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานไม่กว้างขวาง และผู้บริหารสถานศึกษาบางส่วนขาดการเป็นผู้นำทางวิชาการในการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ, 2560, น.64) โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน ได้แก่ ปัจจัยผู้บริหาร ปัจจัยครู ปัจจัยสื่อวัสดุอุปกรณ์ ปัจจัยอาคารสถานที่ และปัจจัยงบประมาณ มีอิทธิพลร่วมกันต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ ปัจจัยสื่อวัสดุอุปกรณ์ รองลงมา คือ ปัจจัยครู ปัจจัยอาคารสถานที่ ปัจจัยงบประมาณ และปัจจัย ผู้บริหารตามลำดับ (ทงนศักดิ์ นาคแก้ว, 2563, น.107)

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิผลนั้น ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย การบริหารและการจัดการสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารจะต้องใช้ความสามารถในการบริหารให้ประจักษ์ บุคลากรทางการศึกษาต้องมีการปรับตัวเพื่อใช้เทคโนโลยี ทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอนและวางแผนที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา ปัจจัยเหล่านี้จึงมีความจำเป็นในการบริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งสำคัญซึ่งล้วนมีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยตรง ดังนั้นการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการพัฒนาการบริหารและการจัดการสถานศึกษาที่มีคุณภาพตามเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับของการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 3) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงทฤษฎีและข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (mixed method) แบ่งเป็น 3 ระยะดังนี้
ระยะที่ 1 ศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อสรุป เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

ระยะที่ 2 วิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการและครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา 35 คน ครูผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่าย 465 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นโดยวิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน้าที่ วิทยฐานะ และประสบการณ์ในการทำงาน ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ การวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติของผู้ตอบแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีการแปลความหมายเทียบเคียงกับเกณฑ์ขอบเขตของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 120-121)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51-5.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51-4.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51-3.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51-2.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-1.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยการวิเคราะห์เส้นทาง (path analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล (goodness of fit measures) เพื่อศึกษาภาพรวมว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด ตามเกณฑ์การ พิจารณาการตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (สุวิมล ติรกันนท์, 2553, น. 249) ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์พิจารณาการตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สถิติที่ใช้วัดความสอดคล้อง	ระดับเกณฑ์การยอมรับ
1. ค่าไค-สแควร์ (χ^2)	χ^2 ที่ไม่มีนัยสำคัญหรือค่า p-value มากกว่า 0.01
2. ค่าสัดส่วน χ^2/df	$0 < \chi^2/df \leq 2$
3. ค่า GFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป
4. ค่า AGFI	มีค่าตั้งแต่ 0.85 ขึ้นไป
5. ค่า CFI	มีค่าตั้งแต่ 0.95 ขึ้นไป

สถิติที่ใช้วัดความสอดคล้อง	ระดับเกณฑ์การยอมรับ
6. ค่า NFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป
7. ค่า IFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป
8. ค่า RFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป
9. ค่า RMR	มีค่าน้อยกว่า 0.05
10. ค่า RMSEA	มีค่าน้อยกว่า 0.05

ระยะที่ 3 ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงทฤษฎีและข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา นำโมเดลที่ได้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด ตรวจสอบได้แก่ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้องและการนำไปใช้ประโยชน์ และยืนยันโมเดลเชิงสาเหตุ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ และให้ข้อเสนอแนะ เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้อง คือ แบบตรวจสอบยืนยันโมเดลเชิงสาเหตุ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ระดับของการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเช่นกัน โดยการบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ลำดับแรก รองลงมาคือการบริหารแบบมีส่วนร่วม การบริหารงานบุคคล และน้อยที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยแสดงข้อมูลในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(n=500)

ข้อ	ปัจจัยการบริหารสถานศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1	การบริหารแบบมีส่วนร่วม	4.60	0.46	มากที่สุด	2
2	การจัดบรรยากาศองค์การ	4.59	0.48	มากที่สุด	6
3	ภาวะผู้นำ	4.60	0.48	มากที่สุด	4

ข้อ	ปัจจัยการบริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
4	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา	4.55	0.50	มากที่สุด	8
5	การบริหารงานบุคคล	4.60	0.47	มากที่สุด	3
6	การบริหารหลักสูตร	4.60	0.50	มากที่สุด	5
7	การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	4.61	0.49	มากที่สุด	1
8	นวัตกรรมการศึกษา	4.56	0.51	มากที่สุด	7
รวม		4.59	.44	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยการบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ลำดับแรก ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.49) รองลงมาคือการบริหารแบบมีส่วนร่วม ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.46), การบริหารงานบุคคล ($\bar{X}$ = 4.60, S.D. = 0.47) และน้อยที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.50)

ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การจัดบรรยากาศองค์การ ภาวะผู้นำ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา การบริหารงานบุคคล การบริหารหลักสูตร การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ นวัตกรรมการศึกษา นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ กิจกรรมหรือโครงการที่สนับสนุนส่งเสริมสมรรถนะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสื่อสารเป้าหมายขององค์การให้บุคลากรภายในสถานศึกษาได้รับรู้และปฏิบัติตามได้ แผนพัฒนาโรงเรียนประจำปี การพัฒนาเนื้อหาสาระการเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ใช้เทคโนโลยีมาทำให้เกิดประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องคิดค้นนวัตกรรมการบริหาร ครูผู้สอนต้องทำนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเป็นนวัตกร สร้างสรรค์ผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ความสอดคล้องของโมเดลเชิงทฤษฎีและข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

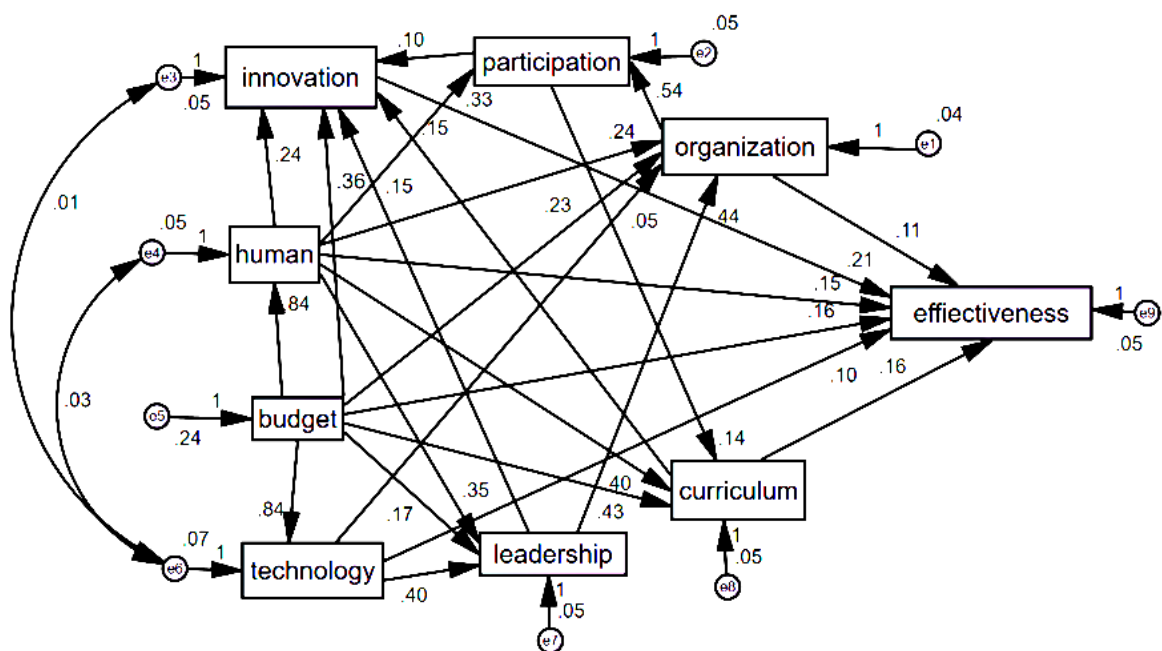
ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการวิเคราะห์เส้นทาง แสดงในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถิติที่ใช้วัดความสอดคล้อง	เกณฑ์ความสอดคล้อง	ค่าดัชนี	ความหมาย
1. ค่าไค-สแควร์ (χ^2)	χ^2 ที่ไม่มีนัยสำคัญหรือ ค่า p-value มากกว่า 0.01	0.210	สอดคล้อง
2. ค่าสัดส่วน χ^2 / df	$0 < \chi^2 / df \leq 2$	1.341	สอดคล้อง
3. ค่า GFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.995	สอดคล้อง
4. ค่า AGFI	มีค่าตั้งแต่ 0.85 ขึ้นไป	0.973	สอดคล้อง
5. ค่า CFI	มีค่าตั้งแต่ 0.95 ขึ้นไป	1.000	สอดคล้อง
6. ค่า NFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.998	สอดคล้อง
7. ค่า IFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	1.000	สอดคล้อง
8. ค่า RFI	มีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป	0.992	สอดคล้อง
9. ค่า RMR	มีค่าน้อยกว่า 0.05	0.001	สอดคล้อง
10. ค่า RMSEA	มีค่าน้อยกว่า 0.05	0.024	สอดคล้อง

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความกลมกลืนของโมเดล พบว่า ค่าดัชนีร้อยละ 100 สอดคล้องกับเกณฑ์การพิจารณา แสดงให้เห็นว่า โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีโมเดลดังนี้

ภาพที่ 1 โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากภาพที่ 1 พบว่าโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย คือ นวัตกรรมการศึกษา การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารหลักสูตร การบริหารงานบุคคล การจัดบรรยากาศองค์การ และน้อยที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยการบริหารแบบมีส่วนร่วม มีอิทธิพลทางอ้อมไปยังการบริหารหลักสูตร และนวัตกรรมการศึกษา การจัดบรรยากาศองค์การมีอิทธิพลทางอ้อมไปยังการบริหารแบบมีส่วนร่วม ภาวะผู้นำมีอิทธิพลทางอ้อมไปยังการจัดบรรยากาศองค์การ และนวัตกรรมการศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่มีอิทธิพลทางอ้อมไปยังการจัดบรรยากาศองค์การ และภาวะผู้นำ การบริหารงานบุคคลมีอิทธิพลทางอ้อมไปยังการบริหารแบบมีส่วนร่วม การจัดบรรยากาศองค์การ ภาวะผู้นำ และการบริหารหลักสูตร การบริหารหลักสูตรมีอิทธิพลทางอ้อมไปยังนวัตกรรมการศึกษา การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพมีอิทธิพลทางอ้อมไปยังการจัดบรรยากาศองค์การ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา การบริหารงานบุคคล การบริหารหลักสูตร และนวัตกรรมการศึกษา เมื่อพิจารณาอิทธิพลรวมของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณ

อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารงานบุคคล การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และน้อยที่สุด คือ นวัตกรรมการศึกษา ผลการตรวจสอบโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โมเดลมีความเหมาะสม เป็นไปได้ ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่ค้นพบจากโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับของการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเช่นกัน โดยการบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ลำดับแรก รองลงมาคือการบริหารแบบมีส่วนร่วม การบริหารงานบุคคล และน้อยที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยการบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากการบริหารและการจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการจัดการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา ให้เกิดความคุ้มค่าระหว่างทรัพยากร (งบประมาณ เวลา กำลังคน เครื่องมือ อุปกรณ์) ที่ใช้การปฏิบัติงานกับผลลัพธ์ที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการประเทศสิงคโปร์ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564, น. 28 – 29) พบว่า ระบบการบริหารการศึกษาของประเทศสิงคโปร์กระทรวงศึกษาธิการให้อำนาจการบริหารจัดการตนเองของสถานศึกษา และให้ทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อให้สถานศึกษาได้พัฒนาจุดแข็งของตนเองสู่ความเป็นเลิศ การจัดสรรทรัพยากรต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับฤทัยรัตน์ ปัญญาสิม (2560, น. 305-306) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 75.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ Igunnu (2020, pp. 1-8) ได้ศึกษาเรื่อง ศึกษาการประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินการตรวจสอบและประสิทธิผลการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมของสถานศึกษารัฐและเอกชนในรัฐไนเจอร์ ประเทศไนจีเรีย พบว่า มาตรฐานในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลสัมพันธ์กับครูผู้สอน การพัฒนาบุคลากรให้ความสำคัญกับเป้าหมายและมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2557, น. 145) ได้ศึกษาเรื่อง โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของประเทศไทย พบว่า การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนให้พัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศโดยเฉพาะด้านวิชาการจะช่วยเพิ่มประสิทธิผลของโรงเรียน

ภาวะผู้นำ เป็นการกระทำหรือการปฏิบัติที่แสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษา ในลักษณะต่าง ๆ ทั้งกาย วาจา จิตใจ และอารมณ์ สอดคล้องกับสุนันท์ รุ่งอรุณแสงทอง (2561, น. 34) ได้กล่าวว่า การบริหารและการพัฒนา องค์การ เป็นศิลปะในการดำเนินงานให้เป็นผลสำเร็จ ผู้บริหารไม่ใช่เป็นผู้ลงมือปฏิบัติ แต่จะเป็นผู้ใช้ศิลปะในการทำ ให้ผู้ปฏิบัติทำงานสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของรังสรรค์ ประเสริฐศรี (2551, น. 39) กล่าวว่า ผู้นำเป็น บุคคลที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และบรรลุผลสำเร็จโดยเป็นผู้ที่มีบทบาทแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ร่วมงาน การบริหารหลักสูตร เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ดำเนินการใช้หลักสูตร นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล สรุปผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงพัฒนาสู่การบริหารสถานศึกษาอย่างมี ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบุญ บุญเศรษฐ (2561, น. 41) ได้กล่าวว่า หลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัด การศึกษา สอดคล้องกับจรูญ เก้าเอียน (2557, น. 157) ได้กล่าวว่า หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการศึกษา หลักสูตร ที่มีประสิทธิภาพจะสะท้อนถึงการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของประเทศ สอดคล้องกับ Amadi-Eric (2016, pp. 41-43) ได้กล่าวว่า ขอบเขตการบริหารการศึกษา สิ่งสำคัญคือต้องระบุนงานของผู้บริหารการศึกษามีงานหลัก ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดบรรยากาศองค์การ เป็นการ จัดสภาพแวดล้อมการทำงานภายในองค์การ ประกอบไปด้วยโครงสร้างองค์การมีการกำหนดนโยบายและแผนงานที่มีความชัดเจนสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ สอดคล้องกับอนุชา เงินแพทย์ (2560, น. 91-109) พบว่า บรรยากาศโรงเรียนมีอิทธิพลรวมและอิทธิพลทางตรง เชิงบวกต่อประสิทธิภาพโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับประถมศึกษาในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับแนวคิดของ Halpin & Crofts (1966, pp. 150-151) ได้กล่าวว่า การทำงานให้บรรลุเป้าหมาย ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งเป็นเครื่องชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างองค์การ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ของคนในองค์การ นวัตกรรมการศึกษา เป็นการนำเอาสิ่งใหม่ ๆ ซึ่งอาจจะเป็นความคิด เทคนิค วิธีการหรือ สิ่งใหม่ ๆ ที่นำมาทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในสังคม โรงเรียนมีการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้ แก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุมาพร กาญจนคลอด (2558, น.104-106) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลลัพธ์ของประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมการเรียน การสอนเชิงประจักษ์ของเทศบาลในประเทศไทย พบว่า ประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้บริหารของเทศบาล ในประเทศไทย ตระหนักถึงการพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ปรับเปลี่ยน องค์การให้ทันต่อสถานการณ์ เพื่อให้องค์กรเกิดความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน และผลการดำเนินงานที่บรรลุ เป้าหมายต่อไป และน้อยที่สุดคือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา เป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ บริหารทรัพยากรทางการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ข้อมูลที่ผ่านมากระบวนการประมวลผล ผู้บริหาร นำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงาน ข้อมูลจึงต้องถูกต้อง ทันสมัย ครบถ้วน และสอดคล้องกับความต้องการ สอดคล้อง กับงานวิจัยของทรัพย์ศิริ จันทักษ์ (2561, น. 232-233) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัย บทบาทการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ

ของโรงเรียน พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยบทบาทการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

2. ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การจัดบรรยากาศองค์การ ภาวะผู้นำ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา การบริหารงานบุคคล การบริหารหลักสูตร การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ นวัตกรรมการศึกษา นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ กิจกรรมหรือโครงการที่สนับสนุนส่งเสริมสมรรถนะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสื่อสารเป้าหมายขององค์การให้บุคลากรภายในสถานศึกษาได้รับรู้และปฏิบัติตามได้ แผนพัฒนาโรงเรียนประจำปี มีนโยบายมีจุดเน้น ผู้บริหาร ครูทุกคนมองเห็นอัตลักษณ์ของสถานศึกษา ศักยภาพของครูผู้สอน การระดมทรัพยากรทางการศึกษา การสร้างภาคีเครือข่าย การพัฒนาสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาเนื้อหาสาระการเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ใช้เทคโนโลยีมาทำให้เกิดประโยชน์ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องคิดค้นนวัตกรรมการบริหาร ครูผู้สอนต้องทำนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเป็นนวัตกรรม สร้างสรรค์ผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้ สอดคล้องกับธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง (2557, น. 145) ได้ศึกษาเรื่อง โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของประเทศไทย พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในภาคกลางของประเทศไทย โมเดลสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ ชี้ให้เห็นว่า การยกระดับประสิทธิผลโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นอันดับแรก การบริหารงานบุคคล เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษาให้นำประสิทธิภาพของตนเองออกมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลสำเร็จต่อการปฏิบัติงานให้ได้มากที่สุด สอดคล้องกับวรรณิศา โมราบุญ (2559, น. 151) พบว่า ถ้าสถานศึกษามีทรัพยากรมาก มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพียงพอสำหรับผู้เรียนและสถานศึกษาจะทำให้การจัดการเรียนการสอนของครู การสร้างมวลประสบการณ์ในการเรียนรู้ของนักเรียนจะมีความหลากหลาย ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษามีส่วนร่วมในการบริหาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดของสถานศึกษา สอดคล้องกับ Zamir (2020, pp. 113–123) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทฤษฎีประสิทธิผลของโรงเรียนเพื่อการพัฒนาโรงเรียน พบว่า โรงเรียนควรมีองค์ประกอบ ได้แก่ ความเป็นผู้นำของหัวหน้าโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การทำงานร่วมกัน วิสัยทัศน์ของโรงเรียนร่วมกัน การสนับสนุนด้านการเรียนการสอนและการให้คำปรึกษา การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เพื่อปรับปรุงประสิทธิผลของโรงเรียน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้สามารถควบคุม จัดการและวางแผนการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

3. ความสอดคล้องของโมเดลเชิงทฤษฎีและโมเดลเชิงประจักษ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถนำมาอภิปรายตามค่าอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจากน้อยไปมาก 3 อันดับแรก ดังนี้ การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณ มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย เป็นปัจจัยที่มีค่าอิทธิพลรวมสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นตัวกลางหรือตัวกระตุ้นที่ทำให้กิจกรรมของสถานศึกษาดำเนินไปได้และมีบทบาทต่อกิจกรรมหรือการดำเนินภารกิจของสถานศึกษา ทั้งด้านของปริมาณและคุณภาพ สอดคล้องกับฉวีวรรณ แก้วตะคุ (2562, น. 9) ได้กล่าวว่า ความเป็นเลิศของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กมีองค์ประกอบสำคัญ คือ กระบวนการเรียนการสอน ทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยีและงบประมาณ ภาวะผู้นำของผู้บริหารโครงสร้างองค์การลักษณะครูและบุคลากร ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน และบรรยากาศโรงเรียน การบริหารงานบุคคล มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การบริหารงานบุคคล เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคลในสถานศึกษาให้นำประสิทธิภาพของตนเองออกมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับชุมสาย บวรศักดิ์เสถียร (2556, น. 50) ได้กล่าวว่า ครูนอกจากจะมีหน้าที่พัฒนาคน เพื่อพัฒนาสังคมแล้ว ในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนยังต้องมีการบริหารจัดการในชั้นเรียนควบคู่ไปด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับ อิศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอริชัย (2563, น. 80-81) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการทำงานที่จะนำไปสู่การพัฒนาการบริหารและการจัดการชั้นเรียนในภาพรวมของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับสัมฤทธิ์ ต้นสวรรค์ (2559, น. 30-33) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ทำให้สถานศึกษามีประสิทธิผล และทำงานได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเช่นกัน โดยการบริหารหลักสูตร อยู่ลำดับที่ 1 และน้อยที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ซึ่งเป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้น

เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการจัดการศึกษา ผู้บริหารจึงควรทำสิ่งต่อไปนี้ พัฒนาซอฟต์แวร์ในการบริหารจัดการ การพัฒนาโครงข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

1.2 ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม การจัดบรรยากาศองค์การ ภาวะผู้นำ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา การบริหารงานบุคคล การบริหารหลักสูตร การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ นวัตกรรมการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สูงสุด 3 ปัจจัย ได้แก่ การบริหารจัดการ ทรัพยากรและงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามลำดับ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาซอฟต์แวร์ในการบริหารจัดการ การพัฒนาโครงข่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทุกหน่วยงานให้สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ การสร้างโอกาสการเข้าถึงสารสนเทศของบุคลากร การปรับโครงสร้างโรงเรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความจำเป็นด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาองค์ประกอบของนวัตกรรมการศึกษาที่มีคุณภาพ นำมาทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในสังคม การกำหนดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์และเป้าหมายด้านนวัตกรรมที่ชัดเจนนำไปสู่การปฏิบัติได้ การพัฒนาบุคลากรเป็นเครื่องมือสำคัญการสร้างนวัตกรรมในองค์กร เพื่อแก้ปัญหาการใช้นวัตกรรม มีการสร้างนวัตกรรมจากการนำประสบการณ์ กระบวนการทดลอง การให้ข้อมูลย้อนกลับ และความร่วมมือของบุคลากร โรงเรียนมีการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

การบริหารสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิผล มีองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยของการบริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย การบริหารแบบมีส่วนร่วม การจัดบรรยากาศองค์การ ภาวะผู้นำ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา การบริหารงานบุคคล การบริหารหลักสูตร การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ และนวัตกรรมการศึกษา โดยปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย คือ นวัตกรรมการศึกษา การบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารหลักสูตร การบริหารงานบุคคล การจัดบรรยากาศองค์การ และน้อยที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- จรูญี แก้วเอียน. (2557). เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับ
ผู้บริหารมืออาชีพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- จิตรจรรยา ทรวงวิทยา. (2561). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา, *Journal of Roi Kaensarn
Academi*. 3 (1), 41-57.
- ฉวีวรรณ แผ้วตะคุ. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเป็นเลิศของการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต].
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชุมสาย บวรศักดิ์เสถียร. (2556). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษาขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย*. 3(2), 49-56.
- ณัฐมนต์ ขาญเชิงคำ. (2561). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สทมส.)*. 24 (3),
87-101.
- ทองศักดิ์ นาคแก้ว. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์*.
7(2), 97-110.
- ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์. (2551). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยบทบาทการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน. [วิทยานิพนธ์
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอิชัย. (2563). การบริหารและการจัดการศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. พิษณุโลก:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง. (2557). โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคกลางของประเทศไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญา
ดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- นิพิรดาวส์ นิ. (2563). ทบทวนมุมมองการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในยุคสังคมพหุวัฒนธรรม. *วารสารมหาวิทยาลัยราช
ภัฏบุรีรัมย์*, 12(1), 111-125.
- บุพกานต์ ศรีโสภา. (2562). ความหลากหลายของนวัตกรรมการบริหารเพื่อการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน
มัธยมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ยุทธชาติ นาหอม. (2564). การบริหารสถานศึกษา บนฐานความปกติใหม่. ใน **การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 14** (18 สิงหาคม หน้า 1208-1217). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- รังสรรค์ อ้วนวิจิตร. (2554). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีเตียน.
- เรณู บุญเสริม (2561). รูปแบบการบริหารหลักสูตรสู่ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฤทัยรัตน์ ปัญญาสิม. (2560). การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**. 9(1), 299-313.
- วรรณศา โมราบุญ. (2559). ปัจจัยส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4. **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**, 10(1), 146-156.
- สมหมาย เทียนสมใจ. (2559). รูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สัมฤทธิ์ ต้นสวรรค์. (2559). รูปแบบการพัฒนภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตตรวจราชการที่ 11. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). **นโยบายและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรับนักเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). **ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566**. <https://www.obec.go.th/about/นโยบายสพฐ-ปีงบประมาณ 2566>
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). **นวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในประเทศไทยและประเทศที่คัดสรร เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ศตวรรษที่ 21**. นนทบุรี: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ. (2560). **แผนปฏิบัตินโยบายประจำปี**. ชัยภูมิ: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชัยภูมิ.

- สุนันท์ รุ่งอรุณแสงทอง. (2561). **การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดประสิทธิภาพ**. [วิทยานิพนธ์ปริญญา
ดุขฎิบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2553). **การวิเคราะห์ตัวแปรพหุในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุชา เงินแพทย์. (2560). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและบรรยากาศ
โรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนมาตรฐานสากล. **วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา**, 9(1), 91-109.
- อุมารพร กาญจนคลอด. (2558). **ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลลัพธ์ของประสิทธิผลในการจัดการนวัตกรรม
หลักฐานเชิงประจักษ์ของเทศบาลในประเทศไทย**. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุขฎิบัณฑิต]. มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- Amadi-Eric, C. (2016). **Introduction to educational administration a module**. Nigeria: Harey
Publications.
- Birkinshaw, J., Hamel, H. & Mol, M. J. (2008). Management innovation. **Academy of
Management Review**, 33(4), 825-845.
https://www.researchgate.net/publication/258242985_Management_innovation_Acad_Ma_nage_Rev
- Gibson, J. L., Ivancevich, M. & Donnelly, J. Jr. (1982). **Organizations: Behavior, structure process**
(4th ed.). Texas: Business Publication.
- Halpin, A. W. & Crofts, D. B. (1966). **The original climate of schools**. Chicago: University of Chicago.
- Igunnu, A. (2020). Study of quality assurance in examination conduction and administrative
effectiveness of principals in public and private secondary schools in Niger State. **Nigeria
International Journal of Research in Social Science and Humanities (IJRSS)**. 1(3), 1-8.
- Zamir, N. A. (2020, March). A review of school effectiveness theory for school improvement.
International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences, 10(3),
113–123.